

APOCRIEFEN

TOBIAS VAN DE KING JAMES BIJBEL 1611

www.Scriptural-Truth.com

Tobit

Het boek van Tobias

{1:1} het boek van de woorden van Tobit, zoon van Tobiel, de zoon van Ananiel, de zoon van Aduel, de zoon van Gabael, van de

zaad van Asael, van de stam van Nephthali;

{1:2} die in de tijd van de Enemessar koning van de Assyriërs led gevangene uit Thisbe, die aan de rechterhand van is was die stad, die goed Nephthali in Galilea heet boven Aser.

{1:3} ik Tobit heb gelopen al de dagen van mijn leven in de manieren van waarheid en gerechtigheid, en ik deed veel almsdeeds voor mijn

broeders, en mijn natie, die met mij naar Ninive, kwam in het land van de Assyriërs.

{1:4} en toen ik in mijn eigen land, in het land van

Israël wordt maar jonge, alle van de stam van Nephthali mijn vader

viel van het huis van Jeruzalem, die is gekozen uit alle stammen van Israël, dat alle stammen moeten opofferen daar, waar de tempel van de bewoning van de allerhoogste is gewijd en gebouwd voor alle leeftijden.

{1:5} nu alle stammen die samen kwamen in opstand, en de Huis van mijn vader Nephthali, geofferd tot de vaars Baal.

{1:6} maar alleen ik ging vaak naar Jeruzalem op de feesten, als het was gewijd aan alle van het volk van Israël door een eeuwige decreet, hebben de eerstelingen en tienden verhogen, met dat wat eerst werd geschoren; en ze gaf ik op het altaar aan de priesters, de kinderen van Aaron.

Verhoging van de {1:7} de eerste tiende deel van alles wat ik gaf aan de zonen

van Aaron, die in Jeruzalem diende: een tiende deel I

weg, verkocht en ging, en het jaarlijks uitgegeven in Jeruzalem:

{1:8} en de derde gaf ik tot hen aan wie het was ontmoet, als Debora mijn vader mij geboden had, omdat ik een wees was achtergelaten door mijn vader.

{1:9} bovendien, toen ik was gekomen aan het tijdperk van een mens,

Ik ben getrouwd met Anna van mijn eigen verwanten, en haar ik verwekte

Tobias.

{1:10} en toen we gingen weg gevangenen te

Ninive, al mijn broeders en de instellingen die van mijn verwanten waren

aten van het brood van de heidenen.

{1:11} maar ik hield me van het eten;

{1:12} want ik God met heel mijn hart herinnerde.

{1:13} en de meest hoge gaf me genade en gunst voor Enemessar, zodat ik zijn hofleverancier was.

{1:14} en ik ging in de Media, en verliet in vertrouwen met Gabael, de broer van Gabrias, op woedt een stad van Media tien

talenten zilver.

{1:15} nu wanneer Enemessar was dood, Sennacherib zijn zoon regeerde in zijn plaats; waarvan landgoed was last, dat ik kan niet ingaan op de Media.

{1:16} en in de tijd van Enemessar gaf ik vele aalmoes aan mijn broeders, en gaf mijn brood aan de hongerigen

{1:17} en mijn kleren aan de naakten: en als ik zag een van

mijn natie doden, of gegoten over de muren van Ninive, ik begraven

hem.

{1:18} en als de koning Sanherib hadden gedood, wanneer

Hij was gekomen, en vluchtte uit Judea, ik begraven ze heimelijk; voor

in zijn toorn doodde hij veel; maar de lichamen werden niet gevonden,

wanneer zij werden gezocht voor van de koning.

{1:19} en toen een van de Ninevites en

klaagde over mij aan de koning, dat ik begraven van hen en verborg

mezelf; begrip dat ik werd gezocht voor te brengen

dood, heb ik ingetrokken mezelf voor angst.

{1:20} dan alle mijn goederen gedwongen weggenomen werden,

noch was er enig ding links me, naast mijn vrouw Anna en mijn zoon Tobias.

{1:21} en er eerder doorgegeven niet vijf tot vijftig dagen,

twee van zijn zonen hem gedood, en zij vluchtten naar de bergen

van Ararath; en Sarchedonus zijn zoon regeerde in zijn plaats;

die aangewezen over zijn vaders rekeningen, en al zijn zaken, Achiacharus zoon van mijn broer Anael.

{1:22} en Achiacharus intreating voor mij, ben ik teruggekeerd naar

Ninive. Nu Achiacharus opperschenker en houder van was de Signet, en rentmeester en opzichter van de rekeningen: en Sarchedonus benoemde hem daarna tot hem: en hij was mijn Brother's zoon.

{2:1} nu wanneer ik was kom weer thuis, en mijn vrouw Anna werd gerestaureerd tot mij, met mijn zoon Tobias, in de feest van Pinksteren, die het heilige feest van de zeven is weken, er was een goed diner bereid me, waarin ik ging zitten om te eten.

{2:2} en toen ik zag overvloed van vlees, zei ik tegen mijn zoon, gaan en breng wat arme man ontbrak gij zult vinden van onze broeders, die zich over de heer; en, ja, zie, ik teerachtig voor jou.

{2:3}, maar hij kwam weer, en zeide: vader, een van onze natie is gewurgd, en op de markt is uitgeworpen.

{2:4} dan voordat ik had geproefd van alle vlees, ik opgestart,

en nam hem in een kamer tot van de zon.

{2:5} dan ik terug, en mezelf gewassen, en aten mijn vlees in zwaarte,

{2:6} herinneren dat profetie van Amos, zoals hij zei, Uw feesten zullen worden omgezet in rouw, en al uw vrolijkheid in jammerklacht.

{2:7} daarom ik heb gehuild omdat: en na het gaan naar beneden van de

zon ik ging en maakte een graf, en hem te begraven.

{2:8} maar mijn burens bespot mij, en zei: deze man nog niet bang worden ter dood te brengen voor deze kwestie: wie gevlucht

weg; en nog, lo, hij burieth de doden weer.

{2:9} diezelfde avond ook ik terug van de begrafenis, en sliep door de wand van mijn binnenplaats, wordt vervuild en mijn

gezicht werd ontdekt:

{2:10} en ik wist niet dat er mussen in de muur, en mijn ogen open, de mussen gedempt-warm mest in mijn ogen, en een witheid kwam in mijn ogen: en ik ging naar de artsen, maar ze hielp me niet:

Tobit pagina 560

Bovendien Achiacharus voeden mij, totdat ik ging naar Elymais.

{2:11} en mijn vrouw Anna duurde vrouwen werken te doen.

{2:12} en wanneer zij hen thuis had gestuurd aan de eigenaars, Zij betaalde haar lonen, en gaf haar ook naast een kind.

{2:13} en toen het was in mijn huis, en begon te huilen, ik zeide tot haar: van vanwaar dit kind is? is het niet gestolen?

het afleggen aan de eigenaars; daarvoor is niet geoorloofd om te eten een ding

dat is gestolen.

{2:14} maar zij antwoordde op mij, kreeg voor een cadeau meer dan de lonen. Doch ik niet geloofde haar, maar

beval haar het afleggen aan de eigenaars: en ik was beschaamd om haar.

Maar zij antwoordde op mij, waar zijn uw aalmoezen en uw rechtvaardige daden? Zie, gij en al uw werken zijn bekend.

{3:1} dan ik wordt bedroefd huilen, en in mijn verdriet

Bad, zeggende:

{3:2} O Heer, gij zijt alleen, en al uw werken en al uw

manieren zijn genade en waarheid, en gij judgest echt en rechtvaardig

Voor eeuwig.

{3:3} Remember me, en blik op me, me niet voor straffen mijn zonden en ignorances, en de zonden van mg vaders, die heb gezondigd aangezicht:

{3:4} want zij uw geboden niet gehoorzaamden: daarom gij zijt ons verlost voor een buit, en tot gevangenschap, en tot in de dood, en voor een spreekwoord van verwijt aan alle naties

onder wie we zijn verspreid.

{3:5} en nu uw oordelen zijn veel en ware: pakken met mij volgens mijn zonden en mijn vaders: omdat we hebben uw geboden niet onderhouden, geen van beiden hebben gelopen
waarheid aangezicht.

{3:6} nu behandelen daarom mij goeddunkt beste tot gij, en beveel mijn geest te nemen van mij, dat ik kan worden opgelost, en worden van de aarde: want het is winstgevend voor mij te sterven in plaats van te leven, want ik heb gehoord onwaar

verwijt, en hebben veel verdriet: command daarom dat
Ik kan nu uit deze nood worden bevrijd, en gaan in de
eeuwige plaats: draai niet uw aangezicht van mij af.

{3:7} it geschiedde dezelfde dag, die in Ecbatane een stad
van Media Sara de dochter van Raguel was ook op de vingers
getikt

door haar vaders maids;

{3:8} want dat ze was getrouwd met zeven

Husbands, wie Asmodeus de boze geest had vermoord, voordat
ze had gelegen met haar. Gij niet weet, zei ze, dat
gij zijt uw echtgenoten gewurgd? gij zijt al
zeven man, noch waart gij vernoemd naar om het even welk
van hen.

{3:9} Daarom dost gij ons verslaan voor hen? Als ze worden
dood, gaan uw wegen na hen, laten we nooit zien van u ofwel
zoon of dochter.

{3:10} Whe ze deze dingen gehoord, ze was zeer
bedroefd, zodat zij dacht te hebben gewurgd zelf; en
Ze zei: ik ben de enige dochter van mijn vader, en als ik dat doe
Dit is wel een verwijt hem, en ik zal zijn oude
leeftijd met droefenis tot het graf.

{3:11} toen ze naar het venster gebeden, en zei:

Gezegend zijt gij, O Heer, mijn God, en uw heilige en glorieuze naam is gezegend en geachte voorgoed: laat al uw werkt loven u voor eeuwig.

{3:12} en nu, O Heer, ik stel ik mijn ogen en mijn gezicht richting van thee,

{3:13} en zeggen, neem me uit de aarde, dat ik kan horen niet meer het verwijt.

{3:14} thou het meest knowest, heer, dat ik puur van alle zonde ben

met man,

{3:15} en dat ik nooit mijn naam, noch de naam vervuild

van mijn vader, in het land van mijn gevangenschap: Ik ben de enige

dochter van mijn vader, heeft noch hij elk kind zijn

erfgenaam, noch in de buurt van kinsman, noch enige zoon van zijn leven, te

wie ik mezelf kan houden voor een vrouw: mijn zeven man zijn

al dood; en waarom moet ik leven? maar als het niet u belieft

dat ik overlijden zou, opdracht sommigen beschouwen te krijgen was van mij,

en jammer voor mij, dat ik hoor niet meer verwijten.

{3:16} zodat de gebeden van hen beiden werden gehoord voordat de

Majesteit van de grote God.

{3:17} en Raphael werd gestuurd om te genezen ze allebei, dat wil zeggen, aan

schalen weg de witheid van Tobias de ogen, en Sara

de dochter van Raguel voor een vrouw om Tobias de zoon van Tobit;

en om te binden Asmodeus de boze geest; omdat ze behoorde met Tobias door erfrecht. De precies dezelfde tijd kwam

Tobit thuis, en aangegaan zijn woning, en Sara de dochter van Raguel kwam uit haar Hogerhuis.

{4:1} te dien dage Tobit herinnerde me het geld dat hij

Gabael in woedt van Media, had ertoe

{4:2} en zei met zichzelf, ik gewild voor dood;

Daarom noem ik niet voor mijn zoon Tobias die ik kan betekenen

hem van het geld voordat ik sterven?

{4:3} en toen had hij hem, riep hij zei, mijn zoon, wanneer

I 'm dead, bury me; en verachten niet uw moeder, maar eer

haar al de dagen van uw leven, en dat die behaagt doen
haar, en haar niet te treuren.

{4:4} onthouden, mijn zoon, die ze zag vele gevaren voor
gij, wanneer gij in haar schoot waart: en wanneer ze dood is,
haar door mij in een graf begraven.

{4:5} mijn zoon, wees bewust van de Here, onze God alle thy
dagen, en laat niet uw wil worden ingesteld om te zondigen, of
op het overtreden van zijn
geboden: oprechtheid al uw leven lang doen, en volgen
niet de manieren van ongerechtigheid.

{4:6} want als gij werkelijk omgaan, uw daden voortvarend
zullen
slagen aan thee, en aan allen die leven terecht.

{4:7} geven aalmoezen van uw stof; en wanneer gij geeft
ALMS, laat niet uw oog jaloers worden, noch uw aangezicht uit
schakelen
armen en het gezicht van God moeten niet worden omgebogen
weg van
thee.

{4:8} indien gij overvloed dienovereenkomstig aalmoes geven:
als
gij hebt maar een beetje, wees niet bang om te geven volgens

weinig:

{4:9} want gij layest omhoog een goed schat voor uzelf tegen de dag van de noodzaak.

Pagina 561 Tobit

{4:10} omdat dat aalmoes lever van de dood, en verdraagt niet te komen in de duisternis.

{4:11} voor alms is een goed cadeau voor allen die hieraan in de zicht van de allerhoogste.

{4:12} Beware van alle hoererij, mijn zoon, en voornamelijk te een vrouw van het nageslacht van uw vaderen, en neem niet een vreemd

vrouw tot vrouw, die niet van uw vaders stam: want wij zijn de kinderen van de profeten, Noe, Abraham, Isaac, en Jacob: Bedenk, mijn zoon, dat onze vaderen uit de begin, vrouwen zelfs dat ze allemaal getrouwd van hun eigen verwanten, en waren gezegend in hun kinderen, en hun nageslacht

het land beërven.

{4:13} nu daarom, mijn zoon, houden van uw broeders, en verachten niet in uw hart uw broeders, de zonen en dochters

van uw volk, bij het niet nemen van een vrouw van hen: voor in
hoogmoed is

vernietiging en veel moeite, en is in wellust verval en
grote willen: voor wellust de moeder van hongersnood is.

{4:14} laat niet het loon van een man, die heeft verricht
voor jou, teerachtig met thee, maar geef hem het uit van de
hand: voor als

gij God dienen, hij zal u ook terugbetalen: omzichtig worden
mijn

zoon, in alle dingen gij doet, en verstandig in al uw
gesprek.

{4:15} dat doen aan geen mens die gij hatet: niet drinken
wijn te maken thee dronken: laat geen dronkenschap gaan met
u in uw reis.

{4:16} geven uw brood aan de hongerigen en van uw
kledingstukken aan hen die naakt zijn; en volgens thine
overvloed geven alms: en laat niet uw oog worden jaloers,
Wanneer geeft gij aalmoes.

{4:17} uitstorten van uw brood op de begrafenis van de enkel,
maar
geven niets om de goddelozen.

{4:18} vragen raadsman van alles wat zijn verstandig en niet verachten

elke advocaat dat voordelig is.

{4:19} de Heere uw God bless altijd, en van hem verlangen dat uw wegen kunnen worden gericht, en dat alle uw paden en raadgevingen kunnen bloeien: voor elke natie geen raadsman heeft; maar

de Here zelf, geven alle goede dingen, en hij humbleth wie hij wil, zoals hij wil; nu daarom, mijn zoon, vergeet niet mijn geboden, noch laat ze worden uit uw gedachten zetten.

{4:20} en nu ik betekenen dat zij dat ik begaan tien talenten om Gabael de zoon van Gabrias op woedt in de Media.

{4:21} en vrees niet, mijn zoon, die we zijn slechte: voor gij hebt veel rijkdom, als gij God vrezen, en van alle vertrekken zonde, en ken dat die is welgevallig in zijn ogen.

{5:1} Tobias dan antwoordde en zeide: vader, ik zal alles doen dingen die gij mij hebt geboden:

{5:2} maar hoe ontvang ik het geld, zien ik weet hem niet?

{5:3} dan hij gaf hem het handschrift, en tot zeide hem, Seek thee een man die kan gaan met thee, whiles ik nog

wonen, en ik zal hem lonen: gaan en ontvang de
geld.

{5:4} Daarom toen ging hij naar het zoeken van een man, hij
vond

Raphael dat een engel was.

{5:5} maar hij wist niet; en hij zeide tot hem: gij kunt

Ga mee naar woedt? en kent gij die plaatsen goed?

{5:6} aan wie de engel zei, ik zal gaan met u, en ik

weet de weg goed: want ik heb ingediend met onze broeder
Gabaël.

{5:7} dan Tobias zeide tot hem: teerachtig voor mij, tot ik
vertellen

mijn vader.

{5:8} dan hij zeide tot hem: Ga en teerachtig niet. Dus ging hij

in en zei tegen zijn vader, zie, ik heb een gevonden die

met mij zal gaan. Toen zei hij, hem tot mij, dat ik kan noemen
weten van welke stam die hij is, en of hij een trouwe man te
worden

gaan met thee.

{5:9} zodat hij hem noemde, en hij kwam in en ze groette

elkaar.

{5:10} dan Tobit zeide tot hem: broer, shew mij welke stam en familie gij zijt.

{5:11} aan wie hij gezegd, Dost thou zoeken voor een stam of familie, of een gehuurde man om te gaan met uw zoon? Toen zei Tobias

hem, zou ik weten, broer, uw verwanten en naam.

{5:12} toen hij zei: ik ben Azarias, de zoon van Ananias de geweldig, en van uw broeders.

{5:13} dan Tobit zei, gij zijt welkom, broer; worden niet nu boos op me, omdat ik heb gevraagd om te weten uw stam en uw gezin; want gij mijn broer, van zijt een eerlijke en goede voorraad: want ik Ananias en Jonathas weet, zonen van die grote Samaias, zoals we samen naar Jeruzalem gingen

te aanbidden, en bood de eerstgeborene, en de tienden van de vruchten; en zij waren niet verleid met de fout van onze broeders: mijn broer, die gij zijt van een goede voorraad.

{5:14} maar vertel me, wat lonen zal ik je geven? verwelken gij een drachm per dag, en dingen nodig, over mijn eigen zoon?

{5:15} Ja, bovendien, als gij veilig wederkeert, ik zal toevoegen

iets op uw loon.

{5:16} zodat zij welbehagen waren. Toen zei hij aan Tobias, Uzelf voorbereiden op de reis, en God sturen u een goede reis. En wanneer zijn zoon alle dingen had voorbereid ver de reis, zijn vader zei, gij gaan met deze man, en God, die woont in de hemel, bloeien van uw reis, en de engel van God houden die u bedrijf. Dus ze weer gingen beide, en de jonge man hond met hen.

{5:17} maar Anna zijn moeder huilde en zei tegen Tobit, waarom

zijt gij onze zoon weggestuurd? is hij niet het personeel van onze hand,

in en uit te gaan voor ons?

{5:18} niet gulzig om toe te voegen aan geld: maar laat het Als weigeren ons kind.

{5:19} voor hetgeen de heer ons leven heeft gegeven volstaan ons.

{5:20} dan Tobit zei tegen haar, geen zorgen, mijn zus; Hij terugkeer in veiligheid en uw ogen zullen zullen hem zien.

{5:21} voor de goede engel hem gezelschap houden zal, en zijn reis bedraagt welvarend en hij veilig zullen terugkeren.

Tobit pagina 562

{5:22} dan ze een eind aan het huilen maakte.

{6:1} en als zij op hun reis gingen, kwamen ze de 's avonds aan de rivier de Tigris, en ze er ingediend.

{6:2} en dat de jonge man ging om te wassen zelf een vis sprong uit de rivier, en zou hebben verslond hem.

{6:3} dan de engel tot hem zeide, neem de vis. En de jonge man die houdt van de vis, en trok het aan land.

{6:4} naar wie de engel zeide, Open de vis, en nemen de hart en de lever en de gal, en hen veilig opgemaakt.

{6:5} dus de jonge man deed als de engel gebod hem; en wanneer ze de vis had gebrand, ze het eten: dan zij beide ging op hun weg, totdat zij in de buurt van Ecbatane trokken.

{6:6} dan de jonge man zei tegen de engel, broer Ontmoeting, is wat het hart en de lever en de gal van de vis?

{6:7} en hij zeide tot hem: het aanraken van het hart en de lever, als een duivel of een boze geest problemen, moeten we een

roken daarvan vóór de man of de vrouw, en de partij
niet meer boos worden.

{6:8} als voor de gall, is het goed om te zalven van een man die
heeft

witheid in zijn ogen, en hij zal worden genezen.

{6:9} en ze werden dan ook in de buurt van woedt, komt

{6:10} de engel zeide tot de jonge man, broer, dag

We dienen met Raguel, die uw neef is; Hij heeft ook

een enige dochter, genaamd Sara; Ik zal spreken voor haar, dat
ze

mag u worden gegeven voor een vrouw.

{6:11} voor aan thee doth rechts van haar appertain, zien

gij alleen de kunst van haar verwanten.

{6:12} en de meid is eerlijk en verstandig: nu daarom, hoort

me, en ik zal spreken tot haar vader; en wanneer we terug uit

Woedt zullen we vieren het huwelijk: want ik dat weet

Raguel kan niet met haar trouwen naar de andere volgens de
wet van

Mozes, maar hij moet schuldig aan de dood, omdat het recht
van

overname nogal appertain aan thee dan naar een ander.

{6:13} dan antwoordde de engel van de jonge man, ik heb gehoord, broer ontmoeting die deze meid heeft gekregen zeven mannen, die allen zijn overleden in de zaal van het huwelijk.

{6:14} en nu ben ik de enige zoon van mijn vader, en ik ben bang, dat als ik ga tot haar, ik sterf, als de andere vóór: voor een

boze geest liefheeft haar, die geen lichaam, maar die hurteth die komen tot haar; Daarom vrees ik ook dat ik sterf, en brengen van mijn vader en mijn moeder's leven vanwege mij naar de

graf met lede ogen: want zij geen andere zoon hebben te begraven.

{6:15} vervolgens de engel zeide tot hem: gij niet Dost

Vergeet niet de voorschriften die uw vader gaf u, opdat gij zoudt trouwen met een vrouw van uw eigen verwanten? Daarom

hoor mij, O mijn broer; want zij zullen u worden gegeven tot vrouw;

en gij geen verrekening van de boze geest; voor deze zelfde nacht zullen ze u worden gegeven in het huwelijk.

{6:16} en wanneer gij zult gekomen zijn in het huwelijk

kamer, gij zult nemen van de as van parfum, en zult leggen op hen sommige van het hart en de lever van de vis, en zult
Maak een rook mee:

{6:17} en de duivel zal ruiken en vluchten weg, en nooit weer een meer: maar wanneer gij zult komen tot haar, jullie beiden opstaan, en bidden tot God is barmhartig, Wie medelijden hebben op u, en bespaart u: vrees niet, want ze is

benoemd vergaan vanaf het begin; en gij zult behoud van haar en ze zal met u. Bovendien ik

Stel dat ze u kinderen draagt. Nu wanneer Tobias

had gehoord van deze dingen, hij hield van haar, en was zijn hart

effectually gekoppeld aan haar.

{7:1} en toen zij aan Ecbatane komen waren, kwamen ze naar het huis van Raguel en Sara elkaar ontmoetten hen: en nadat ze

groette elkaar, had ze bracht hen in het huis.

{7:2} toen zei Raguel tegen Edna zijn vrouw, hoe leuk is dit jongeman naar Tobit mijn neef!

{7:3} en Raguel gevraagd hen, vanwaar gij zijt,

broeders? Naar wie ze zeiden, zijn wij van de zonen van Nephthalim, zijn gevangenen in Ninive.

{7:4} toen hij zei aan hen, weet gij Tobit onze

Kinsman? En zij zeiden: wij kennen hem. Toen zei hij, Is hij in goede gezondheid?

{7:5} en zij zeiden: hij is zowel levend, en in goede gezondheid: en Tobias zei, hij is mijn vader.

{7:6} dan Raguel sprong omhoog, en kuste hem, en weende,

{7:7} en zegende hem, en zeide tot hem: gij zijt de

zoon van een eerlijk en goede man. Maar toen hij had gehoord dat

Tobias was blind, hij was bedroefd, en huilde.

{7:8} en eveneens Edna zijn vrouw en zijn dochter Sara

huilde. Bovendien vermaakt zij ze vrolijk; en na

dat ze een RAM-geheugen van de kudde had vermoord, ze hechten van vlees

op de tafel. Dan zei Tobias aan Raphael, Brother Azarias,

spreken van die dingen die gij praten in de weg,

en laat dit bedrijf worden verzonden.

{7:9} zodat hij de zaak met Raguel meedeelde: en

Raguel zei Tobias, eten en drinken en vrolijk:

{7:10} want het is voldoen opdat gij zoudt trouwen met mijn dochter: toch zal ik openlijk aanzeggen vergaan de waarheid.

{7:11} ik heb mijn dochter ten huwelijk gegeven te zeven mannen, die stierf die zij tot haar kwam nacht:

Desalniettemin voor het heden zijn vrolijk. Maar Tobias zei: ik zal

eet niets hier, tot we eens en ene naar de andere zweren.

{7:12} Raguel zei, neem haar dan voortaan

volgens de wijze, want gij zijt haar neef, en ze is

thine, en de genadige God geven u goed succes in alle dingen.

{7:13} dan riep hij zijn dochter Sara, en zij kwam naar

haar vader, en hij nam haar bij de hand, en gaf haar zijn

vrouw Tobias, zeggende: zie, neem haar na de wet van

Mozes, en haar weg te leiden tot uw vader. En hij zegende hen;

{7:14} en belde Edna zijn vrouw, en nam papier, en heb

schrijven van een instrument van de convenanten, en het verzegeld.

{7:15} toen ze begon te eten.

Pagina 563 Tobit

{7:16} nadat Raguel riep zijn vrouw Edna, en tot zeide haar zus, bereiden een andere kamer en breng haar in thither.

{7:17} die toen zij dat had gedaan als hij haar had geboden Ze bracht haar erheen: en ze huilde, en zij ontving de tranen van haar dochter, en zeide tot haar:

{7:18} weest welgemoed, mijn dochter; de heer van hemel en aarde geven je vreugde hiervoor uw Smart: worden van welgemoed, mijn dochter.

{8:1} en wanneer ze had uitstekende, zij brachten Tobias in tot haar.

{8:2} en hij ging, herinnerde hij zich de woorden van Raphael, en nam de as van de parfums, en plaats de hart en de lever van de vis daarop, en maakte een rook daarmee.

{8:3} waarin ruiken wanneer de boze geest had rook, Hij vluchtte in de grootste delen van Egypte, en de engel gebonden hem.

{8:4} en na dat ze waren beide shut in elkaar,

Tobias steeg uit het bed, en zei: zuster, zich voordoen, en laat ons

Bid dat God jammer voor ons hebben zou.

{8:5} vervolgens begon Tobias te zeggen, gezegend zijt gij, O God

van onze vaders, en gezegend is de naam van uw heilige en glorieuze voor

ooit; Laat de hemelen zegene u en al uw schepselen.

{8:6} gij hebt Adam, en gegeven hem Eva zijn vrouw

voor een helper en verblijf: van hen kwam mensheid: gij gezegd, is het niet goed dat de man alleen moet; laten we hem een hulpmiddel zoals hijzelf.

{8:7} en nu, O Heer, neem ik dit niet mijn zus voor lush

maar aangezicht: daarom gelukkig wijden dat wij kunnen samen oud worden.

{8:8} en zei ze met hem, Amen.

{8:9} zodat ze beide die nacht sliepen. En Raguel ontstond, en ging en maakte een graf,

{8:10} zeggen, ik vrees dat hij ook dood zijn.

{8:11} maar wanneer Raguel in zijn huis gekomen was,

{8:12} hij zeide tot zijn vrouw Edna. Stuur één van de meiden,

en laat haar zien of hij zijn leven: als hij niet, dat wij kan hem begraven, en niemand weet het.

{8:13} dus de dienstbode de deur opende, en ging in, en vond ze beide in slaap,

{8:14} naar voren traden en vertelde hen dat hij in leven was.

{8:15} dan Raguel prees God en zei: O God, gij kunst waardig geprezen te worden met alle rein en heilig lof; Daarom laat uw heiligen u loven met al uw schepselen; en laat al uw engelen en thine kiezen lof u voorgoed.

{8:16} gij zijt geprezen te worden, want gij hebt mij gemaakt vrolijke; en dat is niet gekomen om me wat ik vermoed; maar gij zijt ons behandeld volgens uw grote goedertierenheid.

{8:17} gij zijt te worden geprezen omdat gij zijt had genade van twee die de enige eniggeboren kinderen van waren hun

vaders: verlenen hen genade, O Heer, en afwerking van hun leven in

gezondheid met vreugde en barmhartigheid.

{8:18} dan Raguel beval zijn dienaren te vullen van het graf.

{8:19} en hij hield de bruiloft veertien dagen.

{8:20} voor vóór de dagen van het huwelijk werden voltooid,

Raguel had zeide tot hem door een eed, dat hij niet moet vertrekken tot de veertien dagen voor het huwelijk verlopen waren;

{8:21} en dan moet hij nemen de helft van zijn goederen, en Ga veilig naar zijn vader; en moet de rest als ik en mijn vrouw dood.

{9:1} dan Tobias Raphael genoemd, en zeide tot hem:

{9:2} broer Azarias, neem bij u een dienaar, en twee kamelen, ga naar woedt van Media naar Gabael en breng me het geld, en breng hem naar de bruiloft.

{9:3} voor Raguel heeft gezworen dat ik niet zal wijken.

{9:4} maar mijn vader counteth de dagen; en als ik lang blijven, Hij zal zeer droevig.

{9:5} dus Raphael uitging, en ingediend bij Gabael, en gaf hem het handschrift: die voortgebracht die tassen waren verzegeld, en gaf ze aan hem.

{9:6} en vroeg in de ochtend ze weer gingen beide samen, en kwam tot de bruiloft: en Tobias gezegend zijn vrouw.

{10:1} nu Tobit zijn vader geteld elke dag: en wanneer

de dagen van de reis waren verstreken, en zij kwamen niet
{10:2} dan Tobit zei, worden ze vastgehouden? of is Gabael
dood, en er is niemand om hem het geld?

{10:3} Daarom hij vond het zeer teleurstellend.

{10:4} dan zijn vrouw tot hem zeide: mijn zoon is dood,
zien hij stayeth lang; en ze begon te jammeren hem, en zei:

{10:5} nu zorg ik voor niets, mijn zoon, sinds ik laten
thee gaan, het licht van mijn ogen.

{10:6} aan wie Tobit zei, houd uw vrede, geen zorgen,
want hij veilig is.

{10:7} maar ze zei, houd uw vrede en bedriegen me niet;
mijn zoon is dood. En zij ging elke dag naar de wijze waarop
die zij ging, en heeft geen vlees eten op overdag, en
niet langer niet hele nachten om haar zoon Tobias, bewail tot
de

veertien dagen voor de bruiloft waren verstreken, welke Raguel
had gezworen dat hij er moet doorbrengen. Toen Tobias zei
tegen

Raguel, laat me gaan, niet voor mijn vader en mijn moeder
kijken

meer om me te zien.

{10:8} maar zijn schoonvader teerachtig zeide tot hem: met mij, en ik zal sturen tot uw vader, en zij zullen hem verkondigen hoe de dingen gaan met thee.

{10:9} maar Tobias zei, nee; maar laat me gaan naar mijn vader.

{10:10} dan Raguel ontstond, en gaf hem Sara zijn vrouw, en de helft zijn goederen, dienstknechten, vee en geld:

Tobit pagina 564

{10:11} en hij zegende hen en stuurde hen weg, zeggen, geven de God van de hemel u een voorspoedige reis, mijn kinderen.

{10:12} en hij zei tegen zijn dochter: eer uw vader en uw moeder in de wet, die nu uw ouders, dat ik goed verslag van u horen. En hij kuste haar. Edna ook gezegd dat Tobias, herstellen de heer van de hemel gij, mijn lieve

broer, en grant mijns inziens kunnen uw kinderen van mijn dochter Sara voor ik sterf, dat ik blij kan zijn voordat de Lord: zie, ik beloof mijn dochter vergaan van speciale vertrouwen; waar zijn niet haar kwaad doen smEEK.

{11:1} na deze dingen Tobias ging zijn weg, prees

God dat hij had gegeven hem een voorspoedige reis, en gezegend Raguel en Edna zijn vrouw, en ging op zijn manier tot ze naderde tot Ninive.

{11:2} dan Raphael gezegd dat Tobias, gij weet, broer, hoe gij laat uw vader:

{11:3} laat ons haast voordat thy vrouw, en het huis voor te bereiden.

{11:4} en neem in uw hand de gal van de vis. Dus ze ging van hun weg, en de hond ging na hen.

{11:5} nu Anna zat op zoek over naar de weg voor haar zoon.

{11:6} en toen ze hem komen bord, zei zij aan zijn vader, zie, uw zoon komt en de man die ging met hem.

{11:7} toen zei Raphael, ik weet het, Tobias, die uw vader zijn ogen opent.

{11:8} Daarom zelf gij zijn ogen met de gall, en Daarmee wordt geprikt, wordt hij wrijven, en de witheid vallen weg, en hij zullen zal zien thee.

{11:9} dan Anna weer liep en viel op de nek van haar

zoon, en zeide tot hem, zien ik heb u, mijn zoon,
van ben voortaan ik tevreden om te sterven. En ze huilde beide.

{11:10} Tobit ook uitging naar de deur, en
struikelde: maar zijn zoon liep tot hem:

{11:11} en pakte zijn vader: en hij strake van de
Gall op zijn vaders ogen, zeggen, zijn goede hoop, mijn vader.

{11:12} en toen zijn ogen te slim begonnen, Hij wreef
hen;

{11:13} en de witheid pilled uit de buurt van de hoeken
van zijn ogen: en toen hij zag dat zijn zoon, hij viel op zijn nek.

{11:14} en hij huilde en zei, gezegend zijt gij, O God,
en gezegend is uw naam voorgoed; en gezegend zijn alle thine
heilige engelen:

{11:15} want gij zijt gegeseld, en jammer hebt genomen op
me: want zie, ik zie mijn zoon Tobias. En zijn zoon ging
vreugde, en vertelde zijn vader de grote dingen die had
er met hem gebeurd in de Media.

{11:16} dan Tobit ging naar buiten om te voldoen aan zijn
dochter in wet

bij de poort van Ninive, vreugde en prezen God: en zij

die zag hem gaan marvelled, want hij kreeg zijn
uit het oog.

{11:17} maar Tobias gaf Bedankt voor hen omdat
God had genade op hem. En toen hij in de buurt van Sara zijn
dochter in wet, hij zegende haar, zeggende: gij zijt welkom,
dochter: God gezegend worden, die u tot ons heeft gebracht
en gezegend worden uw vader en uw moeder. En er was
vreugde
onder al zijn broeders waren die bij Ninive.

{11:18} en Achiacharus, en Nasbas zoon van zijn broer,
kwam:

{11:19} en Tobias bruiloft werd gehouden zeven dagen met
grote vreugde.

{12:1} dan Tobit riep zijn zoon Tobias, en zeide tot
hem, mijn zoon, zie dat de man zijn loon, die ging
met u, en gij hem meer moet geven.

{12:2} en Tobias zeide tot hem: O vader, dat het kan geen
kwaad

Ik geef hem de helft van die dingen die ik heb gebracht:

{12:3} want hij heeft bracht me weer tot u in veiligheid, en
geheel gemaakt van mijn vrouw, en bracht me het geld, en

ook genezen thee.

{12:4} vervolgens de oude man zei, het is te wijten aan hem.

{12:5} dus hij riep de engel, en hij tot hem zeide, nemen de helft van alles wat gij hebben gebracht en verdwijnen in veiligheid.

{12:6} dan hij nam hen beiden uit elkaar, en tot hen zeide:

Zegenen God, loof hem, en hem te vergroten en loven hem voor

de dingen die hij heeft gedaan tot u in de ogen van alle dat leven. Het is goed om God loven en verheerlijken van zijn naam, en

eervol te shew weer de werken van God; Daarom worden niet toegestane vertraging om hem te loven.

{12:7} it is goed te houden het geheim van een koning, maar het nauwe

Geachte te onthullen de werken van God is. Doen die is goed, en geen kwaad zal u raken.

{12:8} gebed is goed met vasten en alms en

gerechtigheid. Een beetje met gerechtigheid is beter dan veel met ongerechtigheid. Het is beter om het geven van aalmoes dan naar

leggen van goud:

{12:9} want alms leveren van de dood, en zal zuiveren
weg zondigen alle. Die oefening alms en gerechtigheid
moeten worden gevuld met leven:

{12:10} maar zij die zondigen zijn vijanden op hun eigen leven.

{12:11} zeker ik zal houden nauwe niets van u. Want ik
gezegd, was het goed te houden het geheim van een koning,
maar die nauwe

Geachte te onthullen de werken van God was.

{12:12} nu daarom, wanneer gij bid, en Sara
uw dochter in wet, bracht ik de herinnering aan uw
gebeden voor de Heilige One: en wanneer gij begraven de
dood, was ik met u ook.

{12:13} en wanneer gij niet vertragen deedt om te stijgen, en
Laat uw diner, om te gaan en de dekking van de doden, uw
goede daad

was niet verborgen voor mij: maar ik was met u.

{12:14} en nu God heeft mij gezonden om te genezen van thee
en Sara

uw dochter in het recht.

{12:15} ik ben Raphael, één van de zeven heilige engelen,

die presenteren de gebeden van de heiligen, en die verder gaan en

Pagina 565 Tobit

die vóór de glorie van de Heilige.

{12:16} dan ze waren beide verontrust, en overvielen hun gezichten: want zij vreesde.

{12:17} maar hij zeide tot hen: vrees niet, want het zal gaan goed met u; Dus God loven.

{12:18} voor niet van alle stemmen van mij, maar door de wil van

onze God ik kwam; Daarom loven hem voor altijd.

{12:19} al deze dagen die ik tot u verschijnen deed; maar ik heb eten noch drinken, maar gij zag een visie.

{12:20} nu daarom danken God: want ik ga tot

hem die me stuurde; maar schrijf alle dingen die zijn gedaan in een

boek.

{12:21} en wanneer zij zich voordeden, zij zagen hem niet meer.

{12:22} dan ze de grote en prachtige biechtte

werken van God, en hoe de engel van de heer was verschenen tot hen.

{13:1} toen Tobias schreef een gebed van vreugde, en zei:
Gezegend zij de God die leeft in eeuwigheid, en gezegend zijn
Koninkrijk.

{13:2} want hij geselen, en hij genade heeft: hij voert
down naar de hel en weer omhoog brengt: noch is er een die
Voorkom zijn hand.

{13:3} belijden hem vóór de heidenen, gij kinderen van
Israël: want hij heeft ons verspreid onder hen.

{13:4} er zijn grootheid te verklaren en roemen hem vóór
alle de levende: want hij onze heer is, en hij de God is onze
Vader voorgoed.

{13:5} en hij zal ons voor onze ongerechtigheden te geselen, en
zal

ontferm u over ons weer, en zullen ons verzamelen uit alle
volkeren,

onder wie heeft hij ons verspreid.

{13:6} als gij aan hem met uw ganse hart en met draaien
uw hele geest en deal oprechtheid voor hem, dan zal
hij zich tot u wenden, en zal niet het verbergen van zijn gezicht
van je.

Daarom zien wat hij zal doen met u, en hem belijden

met uw hele mond, en lof van de heer van macht, en
roemen de eeuwige koning. In het land van mijn
gevangenschap kan ik

hem loven, en verklaren van zijn macht en Majesteit aan een
zondig

natie. O gij zondaars, draai en recht voor hem doen: die
weet hij zal je accepteren als ontferm u over u?

{13:7} ik zal roemen van mijn God, en mijn ziel zal loven de
Koning van de hemel, en zal zich verheugen in zijn grootheid.

{13:8} laat alle mannen spreken, en laat iedereen hem loven
voor zijn
gerechtigheid.

{13:9} O Jeruzalem, de heilige stad, hij zal u voor geselen
uw kinderen werkt, en zal ontferm u weer over de zonen
van de rechtvaardigen.

{13:10} geven lof aan de heer, want hij goed is: en lof
de eeuwige koning, die zijn Tabernakel kan worden gebouwd in
thee opnieuw met vreugde, en laat hem er vrolijke te maken in
je
diegenen die gevangenen, en liefde in u voor ooit degenen die
zijn ellendig.

{13:11} veel naties zullen van verre komen op de naam van de Here God met geschenken in hun handen, zelfs geschenken aan de

Koning van de hemel; alle generaties zal u loven met grote vreugde.

{13:12} vervloekt zijn allen die u haat, en gezegend voertuig moeten die hou van je voor eeuwig.

{13:13} Rejoice en blij voor de kinderen der rechtvaardigen: want zij zullen samen worden vergaderd en stelt zegene de heer

der rechtvaardigen.

{13:14} O gezegend zijn zij die hou van je, want zij zullen verheugt u in uw vrede: gezegend zijn zij die zijn bedroefd voor alle uw plagen; want zij zich voor jou verheugen zullen,

wanneer zij heb alle uw heerlijkheid, en ben blij dat ik voor altijd.

{13:15} laat mijn ziel zegenen God de grote koning.

{13:16} voor Jeruzalem zal worden opgebouwd met saffieren en smaragden, en kostbare steen: uw muren en torens en kantelen met puur goud.

{13:17} en de straten van Jeruzalem zal worden geplaveid met Beryl en karbonkel en stenen van Ophir.

{13:18} en al haar straten zeggen zullen, Alleluia; en ze zal hem loven, zeggend, de Heilige God, die heeft zijn geprezen zij voor eeuwig.

{14:1} dus Tobit maakte een einde prees daarbij Gods.

{14:2} en hij was acht en vijftig jaar oud toen hij verloor zijn gezicht, die aan hem werd gerestaureerd na acht jaar: en Hij gaf aalmoes, en hij steeg in de angst van de Here God, en prees hem.

{14:3} en toen hij zeer verouderde was riep hij zijn zoon, en de zonen van zijn zoon, en zeide tot hem: mijn zoon, neem uw kinderen; want zie, ik ben ouder, en ben klaar om te vertrekken uit van dit leven.

{14:4} gaan Media mijn zoon, want ik geloof zeker die dat dingen die Jonas de profeet sprak van Ninive, dat het worden omvergeworpen; en dat voor een tijd vrede zullen eerder in

Media; en dat onze broeders zullen liggen verspreid over de aarde

vanuit dat goede land: en Jeruzalem zullen verlaten, en het huis van God in het zal worden verbrand, en zullen verlaten voor een keer;

{14:5} en dat nog eens God zal ontferm u over hen, en hen wederbrengen in het land, waar ze zullen bouwen een Tempel, maar niet de eerste, tot de tijd van die leeftijd vervuld; en daarna zullen zij terugkeren uit alle plaatsen van hun gevangenschap, en Jeruzalem glorieus, opbouwen en de Huis van God zal worden gebouwd in het voorgoed met een glorieuze gebouw, zoals de profeten hebben daarvan gesproken.

{14:6} en alle naties zullen zetten, en de Here God vrezen echt, en wordt begraven hun idolen.

{14:7} dus zullen alle naties loven de heer en zijn volk zal belijden dat God, en de heer zal verheerlijken zijn volk; en allen die liefde van de Here God in waarheid en gerechtigheid zal

verblijd u, shewing genade aan onze broeders.

{14:8} en nu, mijn zoon, vertrekken uit Ninive, omdat dat die dingen die de helderziende Jonas sprak zeker Kom naar het pass.

Tobit pagina 566

{14:9} maar houden gij de wet en de geboden, en

Shew uzelf barmhartig en rechtvaardig, dat het kan goed gaan met thee.

{14:10} en begraaf mij fatsoenlijk, en uw moeder met mij;

maar blijft langer bij Ninive. Bedenk, mijn zoon, hoe

Aman behandeld Achiacharus die hem opgevoed, het hoe van

Hij bracht hem licht in de duisternis, en hoe hij beloond

hem opnieuw: nog Achiacharus is opgeslagen, maar de andere had zijn

beloning: want hij ging in de duisternis. Manasse gaf

ALMS, en ontsnapt aan de valstrikken van de dood die ze had gesteld voor

hem: maar Aman viel in de strik, en omgekomen.

{14:11} daarom nu, mijn zoon, overwegen wat aalmoes

doet, en hoe de gerechtigheid leveren. Toen hij

deze dingen, zei hij gaf de geest in het bed, wordt een

honderd en acht en vijftig jaar oud; en hij hem begraven

eervol.

{14:12} en toen zijn moeder Anna dood was, hij begraven

haar met zijn vader. Maar Tobias vertrok met zijn vrouw en

kinderen tot en met Ecbatane naar Raguel zijn schoonvader,
{14:13} waar hij oud met eer werd, en hij begraven
zijn vader en moeder in de wet eervol, en hij erfde
hun stof, en zijn vader Tobit van.

{14:14} en hij stierf in Ecbatane in de Media, wordt een
honderd en zeven en twintig jaar oud.

{14:15} maar voordat hij stierf hij hoorde van de vernietiging
van

Ninive, die werd genomen door Nabuchodonosor en

Assuerus: en voor zijn dood verheugde hij zich over Ninive.

APOCRIEFEN

TOBIAS VAN DE KING JAMES BIJBEL 1611